

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Спп 3/2020
13.10.2020. године
Београд

ДРУГИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ

БЕОГРАД

ВЕЗА: Су VIII 556/2020

Извод из записника са V седнице Грађанског одељења Врховног касационог суда одржане 13.10.2020. године.

ОДЛУКА

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев Другог основног суда у Београду за покретање поступка решавања спорног правног питања.

Образложење

Други основни суд у Београду, доставио је Врховном касационом суду дана 03. јула 2020. године захтев за покретање поступка ради решавања спорног правног питања. Уз захтев су достављени списи ИИ 464/20 и ИИ 2598/19.

У захтеву за покретање поступка ради решавања спорног правног питања је наведено, да је у великом броју ИИ предмета у којима је извршни поверилац ЕПС, пуномоћник извршног повериоца приликом подношења предлога за извршење наводи нетачан ЈМБГ извршног дужника, што се лако може утврдити приликом провере података у ПИС-у. Извршни поверилац и након налога суда да предлог уреди у том делу, не доставља тачан ЈМБГ извршног дужника, након чега суд доноси решење којим се предлог за извршење одбацује као неуредан. Виши суд у Београду има различиту праксу у погледу одлучивања о жалби извршног повериоца на решења о одбачају предлога за извршење, тако да је у неколико предмета потврђено решење о одбачају, док су у већини случајева укинута решења о одбачају са образложењем да је извршни поверилац означио ЈМБГ извршног дужника у складу са чланом 30. ЗИО, због чега нема места одбачају предлога као

неуредног, да та околност не може бити од утицаја на уредност поднетог предлога, већ евентуално на поступак спровођења извршења.

Према разлозима Другог основног суда за покретање поступка ради решавања спорног правног питања је наведено да према подацима из АВП-а ЕПС је као извршни поверилац од почетка примене ЗИО („Службени гласник РС“ бр. 106/15) поднео Другом основном суду у Београду преко 1.500 предлога за извршење. У великом броју случајева предлог није садржао тачан ЈМБГ, већ је пуномоћник извршног повериоца наводио 13 бројева, за које се након провере у ПИС-у испоставило да или припадају другом лицу или да је ЈМБГ непостојећи. У већини случајева извршни поверилац наводи као ЈМБГ извршног дужника 2104966710012, који је непостојећи. У ситуацији у којој суд доноси решење о извршењу, иако је нетачан ЈМБГ извршног дужника, јавни извршитељи који су у тим предметима одређени да спроведу извршење обавештавају суд да не могу да поступе по решењу о извршењу, јер је ЈМБГ извршног дужника нетачан, нису у могућности да прибаве податке о имовини извршног дужника, те донесе одлуке којима обустављају спровођење извршења.

Став судија Извршног одељења Другог основног суда у Београду је да је доношење решења о извршењу, иако је јасно да је ЈМБГ извршног дужника нетачан, у супротности са одредбама члана 30. став 1. и члана 59. став 1. ЗИО, имајући у виду чињеницу да је одредбом члана 31. став 5. ЗИО омогућено извршном повериоцу да пре покретања извршног поступка од државног органа, на основу извршне исправе, бесплатно прибави ЈМБГ извршног дужника. Уколико суд, поступајући по ставу из одлука Вишег суда, донесе решење о извршењу, а познато му је да је ЈМБГ извршног дужника нетачан, јавни извршитељ је онемогућен да ради посао за који је именован, односно да спроведе извршење на имовини извршног дужника, коју у таквим случајевима није у могућности да утврди. Јасно је да у таквим ситуацијама спровођење извршења не може да буде ефикасно, чиме се обесмишљавају цитиране одредбе Закона о извршењу и обезбеђењу. Подразумева се да ЈМБГ треба да буде тачан за обе странке, а не да се напише тринаест насумичних бројева и да се сматра да је предлог уредан. Такође, чланом 2. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року је прописано да то право има свака странка у судском поступку, што укључује и извршни поступак, а решење о извршењу са нетачним идентификационим податком свакако у великој мери утиче на поступак спровођења извршења. Предложили су да Врховни касациони суд о спорном правном питању заузме став.

Врховни касациони суд је на седници Грађанског одељења одржаној 13.10.2020. године, одбацио захтев за решавање спорног правног питања на основу члана 182. став 1. Закона о парничном поступку, јер исти нема садржину прописану чланом 181. став 1. ЗПП. Наиме, захтев за решавање спорног правног питања Другог основног суда у Београду не садржи формално постављено спорно питање. Захтев је поднет након што се Виши суд у Београду у већем броју предмета одлучујући о жалбама извршног повериоца изјаснио да извршни поверилац није

дужан да достави „тачан ЈМБГ извршног дужника“ и да стога првостепени суд није могао да одбаци предлог извршног повериоца, из чега произилази да Други основни суд у Београду тражи од Врховног касационог суда да кроз постављање захтева за решавање спорног правног питања у ствари реши неслагање између првостепеног и жалбеног суда.

**Председник Грађанског одељења
судија др Драгиша Б. Слијепчевић**